

РЕШЕНИЕ

№ 40752

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав, в
публично заседание на 10.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **6117** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от „ДИСИ БИЗНЕС ИНТЕЛИДЖЪНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. В. А., чрез адвокат К. Г. – САК срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002224003286-091-001 от 06.02.2025г., издаден от В. В. П. на длъжност началник на сектор - възложил ревизията и М. Т. Ферещанова на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията в Териториална дирекция при Национална агенция за приходи – [населено място] (ТД на НАП), потвърден с Решение № 417 от 24.04.2025г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ (ОДОП) при Централно управление на Национална агенция за приходите (ЦУ на НАП), с който ревизионен акт са установени задължения за данък на жалбоподателя по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в размер на 47 206.69 лв. и са определени лихви за забава в размер на 2 996.95 лв. на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2, във връзка с чл. 12, ал. 1 и чл. 66, ал. 1 от ЗДДС.

В сезиращата съда жалба са изложени доводи за неправилност и незаконосъобразност на ревизионния акт. Изразено е несъгласие с констатираното от служителите на НАП - неправилно приложение на разпоредбите на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС и чл. 69, ал. 2 от ЗДДС. Твърди се, че в процесния случай се касае за префактуриране на услуги за хотелско настаняване на служителите от релокализирания офис на свързано с ревизираното лице дружество. Уточнено е, че услугите по настаняване не са предоставени от „ДИСИ БИЗНЕС ИНТЕЛИДЖЪНС“ ЕООД, а от дружеството „АТМ 98“ ООД, което е начислявало ставка по ЗДДС 9 % за предоставяната хотелска услуга, съгласно изискването на чл. 66а, т. 1 от ЗДДС. На следващо място е посочено, че правата на

жалбоподателя са накърнени, тъй като не е налице основание, префактурираните нощувки да бъдат облагани със ставка по ЗДДС 20 %. Предлагащите услуги се предоставят от трето лице - „АТМ 98“ ЕООД, които се категоризират като хотелско настаняване. Изложено е и, че в стойността на фактурите е била начислена стойността на услуга административно обслужване в размер на 5 % от стойността на префактурираните услуги, съгласно Споразумение от 07.03.2022г. По отношение на ай ти оборудването се твърди, че не е придобито, за да служи като оборудване на наетите офиси, а за да служи на персонала. Моли съда да отмени обжалвания РА.

В съдебно заседание жалбоподателя „ДИСИ БИЗНЕС ИНТЕЛИДЖЪНС“ ЕООД, редовно призован, представлява се от адв. Г. с приложено по делото пълномощно, който поддържа жалбата по изложени съображения в нея. Претендира разноски по делото по предоставен списък по чл. 80 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК.

Ответникът - директорът на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ЦУ на НАП редовно уведомен, не се явява, не се представлява. С молба от 07.11.2025г. е изразено становище, че РА е правилен и законосъобразен, а жалбата неоснователна. Претендирано е присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура редовно уведомена, не се представлява, не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, III отделение, 79-ти състав, като обсъди събраните по делото доказателства, съобрази доводите на страните и на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, извърши служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, приема за установено следното:

Процесната ревизия е втора за дружеството, възложена е по реда на чл. 155, ал. 4 от ДОПК, във връзка с Решение № 882 от 27.06.2024г. на директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с което е отменен предходният РА № Р-22221423006484-091-001 от 05.04.2024г. за определяне на задължения по ЗДДС за данъчни периоди от м. 07.2023г. до м. 12.2023г.

Второто ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22002224003286-020-001 от 08.07.2024г. на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, с която е възложено извършването на ревизия на търговско дружество „ДИСИ БИЗНЕС ИНТЕЛИДЖЪНС“ ЕООД представлявано от Индрих Х., Х. М., И. В. А. и Т. Дийтер У. Х. за определяне на задължения по ЗДДС за периода от м. 07.2023г. до м. 12.2023г. Заповедта е издадена от М. А. К.-Н. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството ѝ на заместник на В. В. П.. М. К.-Н. е определена за компетентен орган за възлагане на ревизията на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП), във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, със Заповед № РД-01-404 от 27.05.2024г., издадена от изпълнителен директора на ТД на НАП С., както и в качеството и на заместник на В. В. П., съгл. Заповед с № РД-84-220-571 от 04.07.2024г. Заповедта за възлагане на ревизия е връчена по електронен път на 24.07.2024г., като е определен срок на ревизията до два месеца, считано от датата на връчването ѝ.

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) № Р-22002224003286-020-002 от 20.09.2024г. на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 1 от ДОПК е определен нов срок за извършване на ревизията до 24.10.2024г. по отношение на същият период и видове задължения. Заповедта е връчена по електронен път на 25.09.2024г.

На 21.10.2024г. Заповедта за изменение на заповед за възлагане на ревизия от 20.09.2024г. е изменена с нова ЗИЗВР № Р- 22002224003286-020-003 и на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 1 от ДОПК е определен нов срок за извършване на ревизията до 23.12.2024г. Заповедта е връчена по електронен път на 22.10.2024г.

Резултатите от ревизията са обективирани в ревизионен доклад (РД) № Р-22002224003286-092-001 от 06.01.2025г., връчен по електронен път на дружеството на 06.01.2025г., срещу който на осн. чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение от ревизираното лице, което е прието за неоснователно от органите по приходите.

Ревизията е приключила с издаване на Ревизионен акт № Р-22002224003286-091-001 от 06.02.2025г., издаден от служителите на ТД на НАП С. - В. В. П. - орган възложил ревизията и М. Т. Ферещанова на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 10.02.2025г. От органите по приходите е било констатирано, че при деклариран от дружеството данък за възстановяване в размер на 19 912.01 лв. е установено задължение за внасяне в размер на 27 294.68 лв., а на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ) са начислени лихви в размер на 4 275.32 лв.

По реда на чл. 133, ал. 3 от ДОПК и въз основа на подадена молба от дружеството, с РАПРА № П-22221425024356-003-001 от 17.02.2025г. е била извършена поправка на суми като е установените задължения за довносяне били определени в размер общо на 17 155.55 лв. и лихвите за просрочия към тях в размер общо на 2996.95 лв. Извършената корекция произтичала от извършено прихващане с АПВ № 22221424069464-004-001 от 10.05.2024 г. на част от задълженията по РА № Р-22221423006484-091-001 от 05.04.2024г. РАПРА е връчен по електронен път на „ДИСИ БИЗНЕС ИНТЕЛИДЖЪНС“ ЕООД на 17.02.2025 г., същият необжалван, влязъл в сила.

За обективното установяване на факти и обстоятелства, от органите извършващи ревизията, са били предприети действия подробно описани в ревизионния доклад. На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56 от ДОПК на жалбоподателя е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) с изх. № Р-22002224003286-040-001 от 30.07.2024г. и изх. № Р-22002224003286-040-002 от 21.10.2024г. за представяне на търговски и счетоводни, в отговор на което по електронен път са представени документи и същите са подробно описани в РД. Също така на основание чл. 45 от ДОПК е била извършена насрещна проверка на дружеството „АТМ 98“ АД с ЕИК[ЕИК] и резултатите от нея са обективирани в Протокол за извършена насрещна проверка (ПИНП) №11-22221524139141-141-001 от 09.10.2024г. На място са били прегледани първичните счетоводни документи и регистри на жалбоподателя, обективирани в Протокол № 1962060 от 16.10.2024г.

В хода на ревизията е било констатирано, че дружество „ДИСИ БИЗНЕС ИНТЕЛИДЖЪНС“ ЕООД е част от холдингова организация извършваща логистика на товари по въздушен път като дружеството-майка е със седалище в Република Франция и едноличен собственик на капитала – „WORLD FREIGHT COMPANY F. SAS“ с ид. №[ЕИК]. Дейността се изразявала в предоставяне на административни услуги, включващи автоматизация на работните процеси, имплементиране на счетоводен и карго софтуер, обучения на софтуерите и изготвяне на начална инсталация. За целта е бил нает офис, находящ се в летищен комплекс [населено място], [улица] – (Арт Бизнес център), съгласно договор за наем от 19.10.2012г., сключен с дружеството наемодател „АРТ ПРОПЪРТИ МЕНИДЖМЪНТ“ ООД с ЕИК[ЕИК]. В ревизираното дружество работили и 12 лица, квалифициран персонал.

От органите по приходите е било установено за ревизирания период, дружеството – жалбоподател е декларирано доставки на услуги, свързани с релокализирания в България украински персонал на свързано дружество, а именно – преотдаване на офис, интернет, нощувки в хотел. Услугите били фактурирани ежемесечно от „GB WFC F. SAS“, Република Франция с идентификационен номер по ДДС № FR30809546971 с 5% марж, съгласно споразумение от

07.03.2022г. За ревизираните периоди от жалбоподателя били издадени 5 броя фактури на обща стойност 216 952.26 лв. Въз основа на това служителите извършващи проверка приели, че услугите са били с място на изпълнение на територията на Р. България, тъй като префактурираните от ревизираното лице нощувки на украински персонал, преотдаването на офис помещение, находящо се в [населено място], осигуряване на интернет в офиса са услуги са свързани с недвижими имоти, разположени на територията на страната, съгласно чл. 21, ал. 4, т. 1 от ЗДДС. Служителите на НАП констатирали и че ревизираното дружество не извършва хотелско настаняване, поради което от него не може да се приложи и намалената ставка на данъка, като с оглед на установеното приели и начислили ДДС общо в размер на 43 390.44 лв. и лихви за забава, на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2, във връзка с чл. 12, ал. 1 и чл. 66, ал. 1 от ЗДДС.

По отношение на декларираните от дружеството жалбоподател доставки на услуги с обща стойност 19 081.20 лв. към дружеството „AWERY SOFTWARE FL LLC“ – Обединени арабски емирства на осн. чл. 69, ал. 2 от ЗДДС, също било прието, че са с място на изпълнение на територията на страната. Предмет на доставките по същите доставки били ИТ оборудване - мемори памет, клавиатури, мишки, слушалки, печат на брошури и визитки и офис консумативи - вода, кафе, мляко, освежителни напитки. От проверяващите било и констатирано, че закупеното оборудване и офис консумативи са били необходими за работата на релокализирания украински персонал. Формиран бил извод от служителите на приходната администрация, че процесите доставки съпътстват основната такава по отдаване под наем на офис помещение, същите са разположени в недвижим имот в страната, ползват се и се консумират от украински персонал, който се намира в страната, с оглед на което за процесните доставки приели място на изпълнение на територията на страната, поради което е начислен ДДС в размер на 3 816.25 лв. на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2, във връзка с чл. 12, ал. 1 и чл. 66, ал. 1 от ЗДДС.

Ревизионния акт е връчен на 10.02.2025г. по електронен път, обжалван по административен ред на осн. чл. 152, ал. 1 от ДОПК с жалба с вх. № ЕВ-54-30-1513 от 18.02.2024г. по регистъра на ТД на НАП С. пред решаващия орган - директора на дирекция ОДОП.

С Решение № 417 от 24.04.2025г. на директор дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място], потвърдил изцяло Ревизионен акт № Р-22002224003286-091 -001 от 06.02.2025г., поправен с Ревизионен акт за поправка на РА № П-22221425024356-003-001 от 17.02.2025г., издаден от В. В. П. - орган, възложил ревизията и М. Т. Ферещанова - ръководител на ревизията. В решението си директорът е приел, че процесните доставки свързани с релокализирания в България украински персонал са с място на изпълнение на територията на страната, след като касаят нощувки в хотел в Р. България и дружеството жалбоподател неправилно е приложило режима на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС. По отношение на претендираната намалена ставка от 9 %, съгласно чл. 66а, т. 1 от ЗДДС директора на ДОДОП изложил, че същата е неоснователна, и е не приложима по чл. 66, ал. 2 от ЗДДС, тъй като регистър за настанени туристи не е воден от дружеството жалбоподател, нито е регистрирано като хотелиер, имало нает обект за хотелско настаняване или е вписвало настанени туристи в страницата на МТ. В допълнение директора посочил, че това е било относимо за доставките от „АТМ 98“ АД, като тези доставки се явявали предходни по отношение на спорните доставки, а именно от „ДИСИ БИЗНЕС ИНТЕЛИДЖЪНС“ ЕООД към френското дружество „GB WFC F. SAS“. Също така било отбелязано и че доставките към френското дружество не са били единствено „префактуриране“ на разходи за настаняване, тъй като в споразумението от 07.03.2022г. е била договорена и добавена стойност с такса 5% да организира настаняването на персонала на украинското дружество в България, поради което приел това за ново правоотношение. За претендираната ставка от 0% на сумите, фактурирани като „консултантска услуга“ констатирал, че за тях не са

представени никакви данни и доказателства. По отношение на начисления ДДС по фактурите с получател „AWERY SOFTWARE FZ- LLC“ приел, че фактурите, документират доставка на IT оборудване, което съгласно чл. 5, ал. 1 от ЗДДС представлява стока. Същите не са напускали територията на страната, поради което е била приложима и разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от ЗДДС, като на датите на издаване на съответните фактури възниква и данъчно събитие по смисъла на чл. 25 от ЗДДС. На основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 на датите на издаване фактурите, е възникнало основание за начисляване на данък, което е приложимо и към фактурираните разходи за офис консумативи – вода, мляко освежителни напитки, визитки и др. Решението е връчено на жалбоподателя по електронен път на 25.04.2025г.

По делото са приобщени материалите от ревизионната преписка.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата до съда е подадена, чрез дирекция ОДОП – [населено място] на 08.05.2025г. с № 1497200 от 09.05.2025г., в срока и по реда на чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от лице с правен интерес от оспорване, като адресат на ревизионен акт, с който в негова тежест са определени задължения и след изчерпване на административния ред за обжалване, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Ревизионен акт (РА) № Р-22002224003286-091-001 от 06.02.2025г., издаден от В. В. П. на длъжност началник сектор – орган възложил ревизията и М. Т. Ферещанова на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията в Териториална дирекция при Национална агенция за приходи – [населено място], потвърден с Решение № 417 от 24.04.2025г. на директор на ОДОП при ЦУ на НАП, с който ревизионен акт са установени задължения за данък на жалбоподателя по Закона за данък върху добавената стойност в размер на 47 206.69 лв. и са определени лихви за забава в размер на 2 996.95 лв. на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2, във връзка с чл. 12, ал. 1 и чл. 66, ал. 1 от ЗДДС.

В настоящето производство и съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК. Заповедите в хода на производството са издадени от М. К.-Н., оправомощена със Заповед № РД-01-404 от 27.05.2024г. на директора на ТД на НАП С., както и в качеството и на заместник на В. В. П., съгл. Заповед с № РД-84-220-571 от 04.07.2024г. Компетентността на органа, подписал посочените по-горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Визираните от жалбоподателя нарушения на материалния закон, съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол.

Съдът намира, че при издаването на ревизионния акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необосновааност на обжалвания ревизионен акт.

Всички актове в ревизионното производство – Заповеди за възлагане на ревизии, Ревизионен доклад и Ревизионен акт са издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред. - ДВ, бр.85 от 2017г., действаща към момента на издаване на РА) електронен

документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО/ОВ, L 257/73 от 28 август 2014г., като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай, Ревизионният акт е създаден като електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, по отношение, на който с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно, като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал.6 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред - с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя, в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР. Валидността на КЕП не е оспорена от жалбоподателя в настоящото съдебно производство.

Спазен е срокът по чл. 109 от ДОПК, ревизионно производство е образувано в рамките на 5 - годишния срок.

Ревизионното производство е започнало със заповед за възлагане на ревизия, с която органът, възложил ревизията е определил срока за завършването ѝ - до два месеца, считано от връчване на същата. Поради недостатъчност на срока органът, възложил ревизията с нови заповеди за изменение удължил срока на ревизията с още два месеца, като удължаването е извършено в съответствие с нормата на чл. 114, ал. 2 от ДОПК и от органа, възложил ревизията. Ревизионният доклад е издаден, именно в срока предвиден за приключване на ревизията, а РА е издаден след изтичане на срока за представяне на възражение срещу съставения РД.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство. В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 от ДОПК, представляват мотиви и на

РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективизирана в множество решения на ВАС. В РД са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите им относно установените задължения за данък по Закона за данък върху добавената стойност и определените лихви за забава. В срока по 117, ал.5 от ДОПК е подадено възражение срещу РД.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл. 113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл. 120 от ДОПК. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

По отношение на материалния закон обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон, поради следните съображения:

Предметът на спор между страните са декларираните доставки на услуги по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС и декларираните доставки по чл. 69, ал. 2 от ЗДДС.

„ДИСИ БИЗНЕС ИНТЕЛИДЖЪНС“ЕООД с ЕИК[ЕИК] за периода от м.07.2023г. до м.12.2023г. е декларирало доставки на услуги по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС с място на изпълнение извън територията страната на обща стойност 216 952.26 лева. За ревизираните периоди са издадени пет броя фактури към френското дружество „GB WFC F. SAS“ с предмет: доставка на услуги като същите представлявали услуги, свързани с релокализирания украински персонал в България на свързано дружество „AWERY SOFTWARE DEVELOPMENT LLC“, а именно преотдаване на офис, интернет, нощувки в хотел. Услугите били фактурирани ежемесечно на свързано дружество „GB WFC F. SAS“, съгласно споразумение от 07.03.2022г. с 5% марж за покриване на административни разходи. Доставки са били следствие от предхождащите ги доставки от „АТМ 98“ АД към „ДИСИ БИЗНЕС ИНТЕЛИДЖЪНС“ЕООД.

В разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС е уредно, че мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получателят е данъчно задължено лице, е мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят на постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване на независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на изпълнение на доставката е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на получателя. А съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 4, т. 1 от ЗДДС - мястото на изпълнение при доставка на услуга е мястото, където се намира недвижимият имот, когато услугата е свързана с недвижим имот, включително при настаняване в хотели, къмпинги, караванни паркове, ваканционни

лагери и други подобни.

За съда процесните доставки са с място на изпълнение на територията на страната, тъй като префактурираните от дружеството жалбоподател нощувки са от недвижимият имот – в [населено място], поради което не приема възражението на жалбоподателя, че от него правилно са приложени разпоредбите на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС.

Съгласно разпоредбата на чл. 66а от ЗДДС, по отношение на намалената ставка на данъка - ставката на данъка е 9 на сто за доставка на услуга по настаняване, предоставяно в хотели и подобни заведения, включително предоставянето на ваканционно настаняване и отдаване под наем на места за площадки за къмпинг или каравани, с място на изпълнение на територията на страната. В процесният случай „ДИСИ БИЗНЕС ИНТЕЛИДЖЪНС“ не извършва хотелско настаняване, тъй като не се установява дружеството да е регистрирано като хотелиер по смисъла на закона или да извършва хотелско настаняване, няма и представени изискуемите по закон регистър на настанените туристи, съгласно чл. 40, ал. 1, т. 1 от Правилник за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност (ППЗДДС), който изисква за доказване на доставките по чл. 66а, т. 1 от закона, когато услугата се предоставя от лице, извършващо настаняване в туристически обекти, същият следва да разполага копие от регистъра на настанените туристи, поради това за дружеството жалбоподател не е приложима намалената ставка от 9 %. Право да приложи намалената данъчна ставка има само дружество „АТМ 98“ АД и то под условие, че разполага с изискуемите в чл. 40 от ППЗДДС документи.

Следва да бъде отбелязано и че платените разходи от дружеството се префактурират към дружеството „GB WFC F. SAS“, съгласно споразумението от 07.03.2022г. с 5% марж за покриване на административни разходи, поради което съдът приема, че е налице и добавена стойност за услугите, а не е извършено само префактуриране.

С оглед на гореизложеното органите на приходната администрация правилно са констатирали, че доставките за нощувки в хотел на релокализирания в България украински персонал, са с място на изпълнение на територията на страната, поради което за ревизираното лице не е приложим режима на разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДДС. Също така и не са изпълнени условията на чл. 66а, т. 1 от ЗДДС за прилагане на намалена данъчна ставка от 9%. за фактурираните към „GB WFC F. SAS“ доставки, които са място на изпълнение на територията на страната, поради което и на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 във вр. с чл. 12, ал. 1 и чл. 66, ал. 1 от ЗДДС правилно е начислен ДДС 20%.

По отношение на декларираните доставки по чл. 69, ал. 2 от ЗДДС се установява, че дружество жалбоподател е декларирано и доставки на услуги по чл. 69, ал. 2 от ЗДДС с място на изпълнение извън територията на страната на обща стойност 19 081.20 лева по седем фактури с предмет: IT оборудване - мемори памет, клавиатури, мишки, слушалки, печат на брошури и визитки и офис консумативи - вода, кафе,

мляко, освежителни напитки. Получател по фактурите е дружество със седалище Обединени арабски емирства „AWERY SOFTWARE FZ LLC“ като спорните доставки са съпътстващи доставката по отдаване под наем на офис.

В разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС е уредено, че доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик.

А съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от ЗДДС, място на изпълнение при доставка на стока, която не се изпраща или превозва, е мястото, където стоката се намира при прехвърляне на собствеността и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик или при фактическото предоставяне на стоката по чл. 6, ал. 2.

В настоящият случай стоките - IT оборудването и консумативите са доставени в офиса - в недвижимия имот, намиращ се на територията на страната, ползвани и консумирани от украинския персонал, същите не са напускали територията на страната, поради което е правилно е приложена от ревизиращите органи разпоредбата на чл. 17, ал.1 от ЗДДС.

Съгласно разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, данъчното събитие възниква на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката или друго вещно право, както и всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, или на датата, на която услугата е извършена, в процесния случай - на датите на издаване на съответните фактури, възниква данъчно събитие за „ДИСИ БИЗНЕС ИНТЕЛИДЖЪНС“ ЕООД като основание за начисляване на данъка.

С оглед на изложеното фактурираните доставки към дружеството „AWERY SOFTWARE FZ LLC“ са с място на изпълнение на територията на страната и те се облагат с данък 20%. Поради което правилно приходната администрация е начислила ДДС в размер на 3 816.25 лева на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2, във вр. чл. 12, ал. 1 и чл. 66, ал. 1 от ЗДДС .

Предвид изложеното, за съда ревизионния акт, с който са установени задължения по ЗДДС на дружеството е мотивиран, правилен и законосъобразен, поради което жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора на основание чл. 161 от ДОПК и въз основа на претенцията на процесуалния представител на ответника, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 4 666.29 лева, определено съгласно чл. 8, ал. 1, във вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал.1 от ДОПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба подадена от „ДИСИ БИЗНЕС ИНТЕЛИДЖЪНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. В. А. срещу Ревизионен акт № Р-22002224003286-091-001 от 06.02.2025г., издаден от В. В. П. на длъжност началник на сектор - възложил ревизията и М. Т. Ферещанова на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията в Териториална дирекция при Национална агенция за приходи – [населено място], потвърден с Решение № 417 от 24.04.2025г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Национална агенция за приходите, с който ревизионен акт са установени задължения за данък на жалбоподателя по Закона за данък върху добавената стойност в размер на 47 206.69 лв. и са определени лихви за забава в размер на 2 996.95 лв. на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2, във връзка с чл. 12, ал. 1 и чл. 66, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „ДИСИ БИЗНЕС ИНТЕЛИДЖЪНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя И. В. А. да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 4 666.29 лева (четири хиляди шестстотин шестдесет и шест лева и двадесет и девет стотинки) разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.